

Indvindingsbranchen, der hidtil har kunnet indvinde næsten helt frit på det danske havområde, opfatter tilsyneladende lovforslaget som en urimelig indskrænkning af de hidtidige muligheder.

Jeg finder imidlertid ikke, at opretholdelse af den frie indvindingsret er i overensstemmelse med den beskyttelse af det danske havmiljø, som såvel Folketinget som skiftende regeringer igennem en årrække har arbejdet for.

Efter min opfattelse er lovforslagets overgangsordning imidlertid udtryk for den nødvendige hensyntagen til branchen, som herved gives 10 år til at indrette sig på det nye system.

Spørgsmål 2:

Ministeren anmodes om at kommentere materialet, som udvalget har modtaget fra Foreningen af Danske Ral- og Sandsugere i forbindelse med foreningens foretræde for udvalget den 31. januar 1996, jf. bilag 4.

Svar:

Jeg har forelagt spørgsmålet for Skov- og Naturstyrelsen, som har udtalt følgende, som jeg kan henholde mig til:

»Foreningen af Danske Ral- og Sandsugere oplyser som udgangspunkt, at foreningen accepterer principperne i det nye tilladelsessystem og de allerede foretagne indskrænkninger i indvindingsmulighederne.

Foreningen har herudover en række væsentlige reservationer over for lovforslagets indhold, som også lå bag spørgsmål 1 (L 153 – bilag 3).

Der kan således primært henvises til besvarelsen af spørgsmål 1.

I øvrigt berører materialet en række problemstillinger, som udvalget også har stillet specielle spørgsmål om. Det drejer sig om spørgsmål 7 (L 153 – bilag 8) om opsigelsesvarsel, spørgsmål 13 (L 153 – bilag 8) om indvinding til enkeltstående anlægsopgaver, spørgsmål 15 (L 153 – bilag 8) om elektronisk kontroludstyr og spørgsmål 16 (L 153 – bilag 8) om indvinding i områder med lavere vanddybde end 6 meter. Der henvises til besvarelsen af disse spørgsmål.«

Spørgsmål 6:

Ministeren bedes oplyse, hvorledes lovforslaget sikrer, at den danske ral- og sandindvin-

dingsbranches rettigheder i henhold til den gældende råstoflov ikke krænkes på en grundlovsstridig måde.

Svar:

Jeg har forelagt spørgsmålet for Skov- og Naturstyrelsen, som har udtalt følgende, som jeg kan henholde mig til:

»Den overgangsordning, der følger af lovforslagets § 3, stk. 6, er netop indsat af hensyn til de rettigheder, der er knyttet til de gældende § 19-tilladelser.

Overgangsordningen løber over 10 år, hvilket svarer til den opsigelsesfrist, der er fastsat for sådanne tilladelser i den nuværende råstoflov. Vedtagelsen af det nye tilladelsessystem får således en virkning, som svarer til en formel opsigelse af de nuværende indvindingstilladelser med det 10-årige varsel, som råstofloven kræver.

Den frie indvindingsret, der følger af de nu gældende tilladelser, bliver med overgangsordningen knyttet til de udlagte overgangsområder. Det vil ved udlægningen af overgangsområderne – og ved administrationen af indvindingen i disse – blive sikret, at ral- og sandsugerbranchen ikke krænkes på grundlovsstridig måde.

Efter udløbet af den 10-årige overgangsperiode er indehaverne af de gældende § 19-tilladelser fuldt ud omfattet af det nye tilladelsessystem.«

Spørgsmål 10:

Ministeren bedes forklare, hvorvidt den i § 23 omtalte »VVM-procedure« vil indeholde vilkår, der er mere vidtgående end krævet i henhold til EF-direktiv 85/337/EØF.

Svar:

Jeg har forelagt spørgsmålet for Skov- og Naturstyrelsen, som har udtalt følgende, som jeg kan henholde mig til:

»Ved ændringen af råstofloven i 1995 (lov nr. 212 af 29. marts 1995) blev det fastsat, at tilladelse til indvindinger, der må antages at påvirke miljøet i væsentlig grad, kun må meddeles på baggrund af en VVM-procedure. Der blev samtidig givet miljø- og energiministeren bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om, hvilke indvindinger der er omfattet af en VVM-procedure, samt regler om underretning